

BLOG

Ajustar l'activitat acadèmica durant el tractament d'un TCA

Què ha de tenir en compte el docent i el centre educatiu

ESTELA VALDIVIA PRIETO

Mestra especialista en pedagogia terapèutica de la Unitat Funcional Integrada de Trastorns de la Conducta Alimentària. Àrea de Salut Mental

Hospital Sant Joan de Déu Barcelona

Quan una persona està en tractament per un trastorn de la conducta alimentària, una de les qüestions que genera més inquietud és com s'ajustarà la seva activitat acadèmica al moment que està passant.

Com a docents, per idear un acompanyament educatiu que reguli la intensitat acadèmica durant el tractament, hem de tenir en compte, des de l'inici, que es tracta d'una situació important que necessita ser atesa i que és fluctuant i permeable.

Davant això, el plantejament pot ser diferent depenent del centre educatiu, de la família i de l'alumne o alumna. Com a extrems del

ventall de possibilitats, podem trobar dues opcions:

- **Aturar dràsticament els estudis fins a la recuperació o finalització del tractament.** Aquesta opció pot suposar un descans per a la persona quant a l'exigència acadèmica, però també es corre el risc d'afavorir un context d'aïllament, desmotivació, desesperança, pèrdua d'identitat i de projecte personal formatiu.
- **Mantenir el mateix nivell d'intensitat acadèmica que abans d'iniciar el tractament.** En aquest cas, s'obvia la necessitat de temps, presència i energia que la persona requereix per atendre les implicacions del trastorn en el seu dia a dia i per poder rebre l'ajuda adequada.

PREGUNTAR-NOS QUINES SÓN LES NECESSITATS DE LA PERSONA

Aquestes posicions ofereixen escenaris dràstics que poden conduir a una resposta educativa poc esperançadora o realista. El repte, per tant, està a **teixir un pla educatiu equilibrat**, que deixi espai al tractament i també afavoreixi, de manera ajustada, la continuïtat del projecte educatiu i personal. D'aquesta manera, la persona podrà:

- Tenir moments en què la ment estigui ocupada en qüestions enriquidores i saludables.
- Compartir experiències amb iguals.
- Continuar conreant una idea de futur estimulants.
- Mantenir espais de relació propis de l'edat.
- Promoure identitats sanes com a estudiant, companya i alumna.
- Estimular les capacitats cognitives i les competències personals.
- Desenvolupar habilitats per a una convivència respectuosa i crítica dins la comunitat.

Algunes preguntes que podem fer-nos els docents per prendre decisions sobre quin és la intensitat de l'activitat acadèmica més adequada en cada moment són:

- Respecta les necessitats actuals de l'alumne o alumna?
- Proporciona impuls i suport a la continuïtat formativa?
- Fomenta la motivació actual de la persona?

- Promou la curiositat per continuar aprenent?
- Manté i reforça el vincle amb el centre educatiu i la seva comunitat?
- Afavoreix l'aprenentatge i en permet l'avaluació?

Cal tenir en compte també que la resposta educativa no depèn només de la voluntat o criteri dels diferents agents. També està determinada per la **normativa específica de cada territori per a cada etapa educativa**. Per aquest motiu, i perquè cada estudiant i centre educatiu presenta les seves especificitats, no hi ha una única resposta educativa aplicable a tot l'alumnat quan estem davant d'un tractament per un trastorn alimentari.

El repte està a teixir un pla educatiu equilibrat, que deixi espai al tractament i també afavoreixi, de manera ajustada, la continuïtat del projecte educatiu i personal.

LA CLAU: LA COORDINACIÓ EDUCATIVA

Per garantir un bon ajust de la intensitat acadèmica, i tenint en compte aquestes singularitats, és important teixir una xarxa on tots els agents implicats ofereixin el seu punt de vista. Cal vetllar per tenir una mirada àmplia i compartida que quedi recollida en un **pla educatiu individualitzat**, amb la participació de:

- **El professorat i l'equip d'orientació del centre i de la zona:** poden aportar molt de coneixement sobre la trajectòria acadèmica de l'alumnat, la vinculació amb el centre i la comunitat educativa, les motivacions i projeccions formatives, i també sobre les diferents possibilitats d'adaptació que es poden presentar.
- **La família i la persona afectada:** podran aportar una mirada imprescindible sobre els desitjos, les inquietuds, les preocupacions, les dificultats, les resistències, les possibilitats de suport, les frustracions, etc.
- **L'equip multidisciplinari de la unitat terapèutica:** podrà establir-se com a punt de suport i trobada per aportar de manera precisa en quin moment de l'evolució està la persona i facilitar que totes les mirades s'enfoquin en objectius comuns, realistes i esperançadors.

Evidentment, aquest exercici de coordinació no ha de ser puntual sinó periòdic, ja que estem parlant d'un procés fluctuant. Perquè aquesta comunicació pugui ser fluida i sostinguda en el temps, és important acordar la manera més còmoda i viable per a totes les parts.

En conclusió, optar per una resposta educativa individualitzada i flexible, revisada de manera periòdica, afavorirà que la intensitat acadèmica s'ajusti, en termes de respecte i estímul, a les necessitats i possibilitats de la persona durant el tractament i la recuperació.